

VIATA DE LICEU

se traieste o singura data!

Despre spiritualitate la Mircea Eliade

Prozator, dramaturg, eseist și pasionat om de știință, cunoscător al tehnicilor yoga și a istoriei religiilor, atras deopotrivă de spiritualitatea românească, Mircea Eliade rămâne alături de Ionescu, Cioran și Brancuși unul dintre marile personalități ale României contemporane.

Așa cum arăta Constantin Noica "... astăzi s-ar spune că nimic nu mai înseamnă nimic. Eliade declara, în numele unei alte forme de luciditate: fiecare lucru și gest al omului au însemnat ceva."

Pentru Mircea Eliade, omul are sentimentul religios înăscut. Cu toate acestea, oamenii au evoluat, fie în sensul asimilării unei credințe religioase, fie în sensul negării oricărei religii. Sacrul și profanul, viața religioasă și cea laică se opun și coexistă, în același timp, în cadrul culturii și spiritualității umane.

Omul religios este acela care crede în originea sacra a lumii și a vieții. În atingere cu sacrul, ființa umană descoperă existența unei realități absolute, care transcede lumea aceasta, dar care se manifesta în ea, și prin aceasta, o face reală. Faptul că sacrul nu aparține universului experienței naturale, nu implică irealitatea sa, ci numai ideea ca el există, în alt plan de referință, că aparține unui alt plan al realității.

În absența sacrului, afirma Eliade, omul ajunge să perceapă doar curgerea haotică și periculoasă a lucrurilor, aparițiile și disparițiile lor întâmplătoare și lipsite de sens. Pentru omul lipsit de religie, sacrul este un obstacol în calea libertății sale. "Omul religios (...) nu va fi cu adevărat liber decât în clipa în care-l va fi ucis pe ultimul zeu."

Dupa Eliade, sacrul este un element în structura conștiinței umane. Acesta este una dintre ideile fundamentale ale viziunii eliadiene. Prin urmare, omul nereligios constituie un accident în ordinea spiritului. Încă de la nivelurile cele mai arhaice ale culturii, a trăi ca ființa umană, este, în sine, un act religios.

Chiar și comportamentele care se declară total împotriva religiei, cum este nudismul sau sexulitatea sunt, în concepția lui Eliade, comportamente religioase camuflate, exprimând nostalgia după paradisul pierdut.

Renunțând la sacru, la religie, omul modern își asumă o existență tragică.

VIATA DE LICEU

se traieste o singura data!